

Jafnframt er úr gildi númerin gjaldskrá fyrir Rafveitu Hveragerðis, nr. 157 10. 229 september 1949. 2. nóv.

Atvinnumálaráðuneytið, 2. nóvember 1950.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

HAFNARREGLUGERÐ

230

3. nóv.

fyrir Akureyrarkaupstað.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Akureyrarhöfn takmarkast að norðan af beinni línu, sem hugsast dregin úr yzta Glerárós í Geldingaá. Innan nefndrar línu takmarkast hún af landinu umhverfis fjarðarbotninn á alla vegu.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn Akureyrar hefur á hendi stjórn hafnarmálefna undir yfirumsjón samgöngumálaráðuneytisins.

Hafnarnefndin hefur á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd bæjarstjórnar.

3. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast bæjarstjóri í samráði við hafnarnefnd. Til aðstoðar hafnarnefnd skulu vera svo margir starfsmenn, sem þurfa þykir. Bæjarstjórnin skipar fasta starfsmenn eftir tillögu hafnarnefndar og setur þeim erindisbréf, en hafnarnefndin getur sagt þeim upp eða vikið þeim frá, án þess til þurfi að koma samþykki bæjarstjórnar.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

4. gr.

Hafnarvörður sér um að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni og enn fremur þeirra starfsmanna, er hann setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir bæjarstjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

5. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða öðrum störfum, sem þar eru unnin.

230

3. nív.

Böð nálægt landi eða við bryggjur hafnarinnar eru bönnuð, nema með leyfi lög-reglustjóra. Veiði með skotum og öll skot að óþörfu eru bönnuð innan hafnarinnar.

7. gr.

Skyllt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós, nema í eldavél skipsins og á lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, sem unnið er að fermingu þeirra eða affermingu.

Áliti hafnarvörður að hætta gæti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar var-úðarráðstafanir.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisoliu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnar-varðar.

8. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip né þetta eldri skip eða gera við þau á annan hátt, nema með leyfi bæjarstjóra og með þeim skilmálum, sem hann ákveður. Bannað er að leggja skipum upp í hafnarfjöruna, nema með leyfi bæjarstjóra.

9. gr.

Ekki má kasta úthyrðis seglfestu, ösku, kolum eða neinu öðru, er valdið getur skemmdum á höfninni, frá skipum, er þar liggja, né flytja það úr landi út í höfnina.

Ekki má heldur gera nein hafnarmannvirki við höfnina, né breyta þeim mann-virkjum, sem nú eru, og ekki heldur fylla upp né dýpka út frá landi, nema leyfi bæj-arstjórnar komi til.

IV. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra um höfnina.

10. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að tálmi affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum bæjarstjóra eða starfsmanna hafnarinnar um hvar þau megi liggja og leggjast. Aldrei mega nein skip liggja svo nærri bryggjum að eigi sé nægilegt rúm fyrir önnur skip að komast að og frá.

Skipum eða bátum má ekki leggja svo, að það hindri eða tefji umferð um höfnina.

Nú tregðast eigandi við að hlýða boðum bæjarstjóra eða starfsmanna hafnarinnar um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, og getur þá bæjarstjóri látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda.

11. gr.

Í sérhverju skipi eða fari (að undanskildum skipum eða förum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlauk í lægi á höfninni) skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglu-gerð þessari.

12. gr.

Eigi má festa skipum við bólvirki eða bryggjur, nema við festarhringana eða við festarstólpa. Séu landfestar úr járn, skulu þær vera klæddar þar sem þær hvíla á bólvirkinu eða bryggjunni. Festum skal þannig fyrir komið, að þær hindri sem

minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess eigi nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust.

Skyllt er að hafa tryggar hlífir milli skips og virkis eða bryggju, ef krafizt er.

13. gr.

Gufuskip og önnur vélarskip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hættu af því.

Ekki má hleypta vatni á bryggjur eða bólvirki að óþörfu.

14. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur þar sem það, að áliti hafnarnefndar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má bæjarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eigandans og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostaðinum, ef nauðsyn krefur.

V. KAFLI

Notkun hafnarbryggna.

15. gr.

Meðan bæjarstjóri eigi ákveður annað, hafa öll skip réti til þess að leggjast við bryggjur hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu skip að öðru jöfnu, sem sigla eftir fyrir fram ákveðinni og auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa rétt til þess að leggjast að bryggjum, þótt önnur skip liggja þar fyrir og verða þau að vikja meðan hin eru afgreidd. Sams konar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti bæjarstjóra, ber því að vikja fyrir öðrum skipum, ef hann krefst þess.

16. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða bólvirki, sé lagt hverju hið hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipanna, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilfar þeirra skipanna, er nær liggja.

17. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru slíku, er skyllt að hafa nægilega sterka hlífidúka milli skipsins og bólvirkisins, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þess eigi gætt, getur hafnarvörður stöðvað verkið, unz bætt hefur verið úr því, sem áfátt er.

Kjölfestu má eigi láta annars staðar á lóðir eða mannvirki hafnarinnar en þar, sem hafnarvörður vísar til.

18. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal afgreiðslumaður eða skipstjóri, ef þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða bólvirki, sem notuð hefur verið. Farist það fyrir, skal hafnarvörður sjá um að það sé gert, en afgreiðslumaður eða skipstjóri greiði allan kostnað, sem af því leiðir.

19. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða látnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða bólvirki og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi bæjarstjóra. Skal flytja burt muni og vörur jafnskjótt sem bæjarstjóri krefst þess.

- 230 Sé það eigi gert, lætur bæjarstjóri gera það á kostnað og ábyrgð eiganda eða 3. nív. umboðsmanns hans.

VI. KAFLI

Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

20. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi á höfninni skipum, sem ætluð eru til geymslu eða lagt er í lægi og skal leyfið bundið því skilyrði, að eigandi láti taka það upp, ef það sekkur, eða sprengja það sundur, svo að það skemmi eigi höfnina, og sé því eigi fullnægt innan hæfilegs frests, þá getur hafnarnefndin látið gera það á kostnað eiganda. Hafnarnefnd ákveður í hvert sinn hvar slíku skipi skuli lagt, hve traust legufærin skuli vera og hvernig þeim skuli vera fyrir komið. Nú sannar eigandi geymsluskips með vottorði tveggja óvilhallra manna, er útnefndir séu af hafnarnefnd, að skip hans sé svo þétt, að ekki stafi nein hætta af, hvað legu snertir, þó að það sé mannlaust, þá er honum leyfilegt að leggja skipinu og láta það liggja án þess menn séu á því á þeim tíma árs, er ekki verður heimtað ljós á skipum utan þess svæðis.

Ljós skal tendra á skipum þessum og hljóðbendingar skulu gerðar eftir reglum þeim, er settar eru í alþjóðasjóferðareglum fyrir skip, er liggja fyrir akkeri.

21. gr.

Meðan skip liggur mannlaust á höfninni, skal ekki sjaldnar en einu sinni á viku fara út í það, til þess að líta eftir hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Eigi ber hafnarsjóður neina ábyrgð á skipum þeim, sem lagt er í lægi á höfninni.

VII. KAFLI

Um hafnargjöld.

22. gr.

Um lestagjald.

Öll skip, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestagjald í hvert sinn, sem þau leggjast við festar á höfninni, þó með þeim undantekningum, sem síðar getur.

Ef ekki er öðru vísi ákveðið, greiðist lestagjald af nettóburðarmagni skipsins, talið í heilum tölum, en brotum skal sleppa.

23. gr.

- a. Skip, sem eru eign búsettra manna á Akureyri og skrásett þar og ekki eru í millilandasiglingum, skulu greiða lestagjald (hafnargjald) einu sinni á ári, kr. 3.75 fyrir hverja smálest.
- b. Innland fiskiskip og öll önnur skip, sem eru einungis í innanlandssiglingum, en eru ekki strandferðaskip, greiða kr. 0.75 fyrir hverja smálest í hvert skipti, er þau koma til hafnar, þó ekki meira á ári en kr. 7.50 fyrir hverja smálest.
Strandferðaskip, sem eru einungis í innanlandssiglingum, greiða kr. 0.30 fyrir hverja smálest, þó ekki meira á ári en kr. 3.00 fyrir hverja smálest. Strandferðaskip, sem einnig sigla á útlönd, skulu greiða kr. 0.40 fyrir hverja smálest.
- c. Öll önnur skip, er til hafnar koma, nema herskip, varðskip, skip, sem hafa skirteini sem skemmtiskip, skip, sem eru gerð út til visindalegra rannsókna og

skip, sem leita hafnar vegna sjóskemmda, skulu greiða kr. 1.00 lestagjald **230**
fyrir hverja smálest. **3. nóv.**

24. gr.

Hafi skipið legið á höfninni 30 daga, skal greiða lestagjaldið að nýju fyrir hverja 30 daga eða brot úr þeim. Hafi skipið verið tekið á land til viðgerðar, telst sá tími ekki með, sem það stóð uppi.

VIII. KAFLI

Um ljósagjald.

25. gr.

Öll skip, sem koma til hafnar á tímabilinu frá 14. ágúst til 14. apríl og lestagjald greiða, skulu greiða ljósagjald þannig:

- a. Skip, sem getur um í 23. gr. a., greiða kr. 25.00 á ári.
- b. Skip, sem getur um í 23. gr. b., greiða kr. 10.00 í hvert skipti, sem þau koma til hafnar.
- c. Öll önnur skip greiða 5 aura fyrir hverja smálest, þó aldrei minna en kr. 10.00 í hvert skipti.

IX. KAFLI

Um bryggjugjald.

26. gr.

- a. Gjald af bryggjum bæjarsjóðs.

Hvert skip, sem leggst við bólvirki eða bryggju, eða við skip, sem liggur við bryggju eða bólvirki, skal greiða bryggjugjald af nettóburðarmagni skipsins, talið í heilum tonnum, en brotum skal sleppt. Gjaldið skal greiða fyrir hvern hálfan sólarhring eða hluta af hálfum sólarhring, 20 aura af hverri smálest, þó aldrei minna en kr. 10.00 í hvert sinn. Varðskip eru undanþegin bryggjugjaldi.

- b. Gjald af bryggjum einstakra manna.

Bryggjueigendur greiða ekkert gjald af sínum eigin fiskiskipum eða öðrum fiskiskipum, meðan þau reka fiskveiðar frá Akureyri og leggja upp á þeirra eigin bryggjur. Flutningaskip, og önnur gjaldskyld skip, greiða samkvæmt gjaldskrá hafnarsjóðs $\frac{1}{2}$ í bryggjugjald.

Hafnarnefnd er heimilt að lækka þetta gjald, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi.

27. gr.

Skipakviargjöld.

Þeir, sem vilja fá skipum sínum lagt í skipakví vetrarlangt, snúi sér til hafnarnefndar fyrir 1. sept. ár hvert.

Skipakviargjald fer eftir samning.

X. KAFLI

Um vörugjald.

28. gr.

Vörugjaldið skal greiða af öllum vörum og skepnum lifandi og dauðum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni með þeim undantekningum, sem um getur í næstu greinum.

29. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skips eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því eigi að leggjast á land nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálf gjald.

- 230 Af vörum, sem settar eru á land og eiga að fara aftur með sama skipi, enda séu
3. nóv. þær ákveðnar það samkv. farmskránni, greiðist ekkert gjald.

30. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- a. Umbúðir, sem endursendar eru.
- b. Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
- c. Bréfaþóstur og farangur ferðamanna.
- d. Vörur, sem fluttar eru úr herskipi eða í herskip.

31. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjald-einingu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds og er skipstjóri skyldur að láta bæjarstjóra í té eftirrit af farmskrá skips hans. Sé engin farmskrá skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. Þyki bæjarstjóra ástæða til, getur hann hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

32. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vöruskrá tiltekur og gjald greiða eins og þar segir.

Ef vafi leikur á í hverjum flokki skuli telja einhverja vöru, skal bæjarstjóri úrskurða, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

33. gr.

Vörugjaldskrá.

A. Aðfluttar vörur:

1. flokkur. Gjald 65 aurar fyrir hver 100 kg:

Kol, salt, sement.

2. flokkur. Gjald 100 aurar fyrir hver 100 kg:

Alls konar óunnið járn, eldavélar, bárujárn, saumur, timbur, sem reiknað er eftir þyngd, legsteinar, eldfastur leir, gólf- og veggflisar, eldfastir steinar, garðávextir.

3. flokkur. Gjald 125 aurar fyrir hver 100 kg:

Korn- og mjölvörur, kjöt, gufuvélar, benzínvélar, varahlutar til véla, tjara, bik, asfalt, asbest, kaðlar, pappi til húsagerðar, vatnsleiðslu og miðstöðvarvörur, heyrinnuvélar, plógar, herfi, ull, sykur, fóðurbætir, kalk, fræ, tilbúinn áburður, oliur og benzín til eldsneytis, til ljósa eða á mótora, vír til raflagna, síma og girðinga, rafmagnsdælar og rafmagnseldavélar.

4. flokkur. Gjald 175 aurar fyrir hver 100 kg:

Bifreiðar og varahlutir til þeirra, feiti og oliur til smjörlikisgerðar og sápugetar, strigi, vélavistur, hessian og bindigarn.

5. flokkur. Gjald 50 aurar fyrir hver 10 kg:

Málningarvörur og efni til málninga, lökk, kitti, lím, gibs, veggfóður, hráefni til iðnaðar, svo sem sýrur, essensar, brennisteinn o. þ. h., hráefni til kaffibætisgerðar, korkvörur og óunnið kork, brauðvörur, kex, linoleum, gúmmi og gúmmívörur, pappír og pappírsvörur, bækur, blek, baðlyf, ljósaefni, svo sem vax, carbid, glycese, o. þ. h., oliufatnaður, kálmeti og plöntur,

maccaroní, útgerðarvörur, svo sem línur, önglar, net, nætur, lengdar- og hraðamælar til skipa. **230**

3. nóv.

6. flokkur. Gjald 100 aurar fyrir hver 10 kg:

Niðursuðuvörur, blikkvörur, tin, zink, hjólhestar og varahlutir til þeirra, seglgarn og umbúðagarn, ger og efni í það, olíuofnar, verkfæri, svo sem smíðatól, rekur, skóflur o. þ. h., vörur úr kopar, eir, messing, bronce o. þ. h., emalleraðar vörur, leirvörur, smávélar svo sem þrjónavélar, saumavélar, skilvindur, smáíðnaðarvélar o. þ. h., hreinlætisvörur, svo sem þvottaefni, skó-, gólf- og húsgagnaáburður, gólfklútar, glervörur, ölgerðarvörur og hráefni til ölgerðar, burstavörur og efni til burstagerðar, smá járnvara (isenkram), svo sem skrár, lamir. Eldhúsáhöld, barnavagnar, dývanar og efni í þá, skóáburður, leður og leðurvörur, bókunarvörur, lyfjavörur og ávextir.

7. flokkur. Gjald 150 aurar fyrir hver 10 kg:

Rafmagnsvörur, kryddvörur, ljósmyndavörur, viðtæki, eldspýtur, smáhljóðfæri og tónvélaþlötur, skrifstofuáhöld, vefnaðarvörur, klukkur, mælar og símar, áttavitar, sportvörur, skot, skotfæri, sprengiefni, sælgæti, súkkulaði, kakóduft, te, kaffi, kaffibætir, húsgögn, peningaskápar, jólatré, leikföng, sýnishorn o. fl. þ. h.

8. flokkur. Gjald 300 aurar fyrir hver 10 kg:

Tóbaksvörur, tóbak, vín og spíritus.

9. flokkur. Gjald 15 aurar fyrir hvert stykki:

Tómar tunnur og föt.

10. flokkur. Gjald 25 aurar fyrir hvert teningsfet:

Trjáviður, sem reiknast í teningsfetum.

11. flokkur. Gjald 50 aurar fyrir hvert teningsfet:

Allar aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.

B. Útfluttar vörur:

1. flokkur. Gjald 50 aurar hver 100 kg:

Áburður (tilbúinn), benzín, bifreiðar og bifreiðavörur, girðingarefni, hey, húsgögn (eftir þyngd), járn (óunnið), kol, koks, kolsýra, salt, sement, símavír og jarðstrengir, smurningsolíur, steinolía, timbur (eftir þyngd), torf, vélar, þakjárn og járnör.

2. flokkur. Gjald 60 aurar hver 100 kg:

Búsáhöld (leir- og glervörur o. fl.), bækur og pappírsvörur, efnagerðarvörur, fiski- og sildarmjöl, fiskur, fuglar (til átu), garnir, gærur og húðir (saltaðar), járnvörur, kartöflur, kjöt (nýtt, saltað, reykt o. s. frv.), kornvörur, lýsi, málningarvörur, mjólk og mjólkurvörur, net og aðrar útgerðarvörur, niðursuðuvörur, pokar og ullarballar, sápa og aðrar hreinlætisvörur, sild (ísvarin), skófatnaður, smjör og smjörlíki, sykur.

3. flokkur. Gjald 150 aurar hver 100 kg:

Búkhár, dúnn, fiður, fuglar (stoppaðir), gærur (loðsútaðar), skinn (hert og söltuð), sundmagi, ull.

4. flokkur. Gjald 200 aurar hver 100 kg:

Kaffi og kaffibætir, leikföng, listmunir, rafmagnsvörur, símavörur, snyrtivörur, sælgæti, tóvörur og þrjónavörur, vefnaðarvörur.

5. flokkur. Gjald 40 aurar hver tunna:

Sild í tunnum.

6. flokkur. Gjald 20 aurar hvert teningsfet:

Húsgögn eftir rúmmáli.

7. flokkur. Gjald 10 aurar hvert teningsfet:

Timbur eftir rúmmáli.

- 230 8. flokkur. Gjald 300 aurar hver skepna:
3. nív. Hestar, nautgripir, svín.

XI. KAFLI

Um ýmis gjöld til hafnarinnar.

34. gr.

Fyrir að leggja skipi sínu í fjöru hafnarsjóðs til hreinsunar eða aðgerðar, skal greiða 50 aura af hverju tonni af nettóburðarmagni skipsins fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, þó aldrei minna en kr. 12.00.

35. gr.

Fyrir að leggja vörur á land hafnarinnar skal greiða 10 aura fyrir hvert stykki, sem ekki er flutt burt innan sólarhrings. Gjaldið reiknast fyrir hverjar 24 klst. eða brot úr þeim. Gjald fyrir stærri stykki fer eftir samkomulagi.

36. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og tæki, sem leigð eru einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður með samningi.

37. gr.

Fyrir kjölfestu greiðist gjald, sem bæjarstjóri ákveður í hvert sinn.

XII. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

38. gr.

Hafnargjaldkeri sér um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

39. gr.

Skipstjóri eða formaður á bátum ber ábyrgð á greiðslu lestagjalds, bryggjugjalds, vitagjalds, fjörugjalds og kjölfestugjalds. Ef enginn skipstjóri eða formaður er á fleytunni, ber eigandi fleytunnar ábyrgð á greiðslu gjaldanna. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í fleytunni unz gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti sem ekki eru í reglugerð þessari ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldunum, skal greiða þau áður en skip fer burt úr höfninni.

Gjalddagi þeirra gjalda, sem greiðast eiga einu sinni á ári, er 1. júlí.

40. gr.

Gjald fyrir vörur, sem getur um í 35. gr., greiðir eigandi eða umboðsmaður hans hér, og hefur hafnarsjóður haldsrétt á vörunum, unz gjaldið er greitt. Leigu samkv. 36. gr. greiðir samningsaðili. Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa skil á greiðslunni. Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar á skip.

41. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

XIII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

230

3. nóv.

42. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð var lokið. Yfirmat skal fram fara af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður eigi breytt meira en sem nemi 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

43. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem bæjarstjóri tekur gilda.

44. gr.

Enginn skipstjóri má vanta þess, að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá bæjarfógeta, nema hann með vottorði frá bæjarstjóra sanni, að hann hafi borgað gjöld þau, er innheimtumaður hafnarinnar á að innheimta, svo og sektir og skaðabætur, sem honum ber að greiða.

45. gr.

Hverja þá skipun, sem samkv. reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi, og eigi heldur umboðsmaður hans samkv. 2. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt, sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

46. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að 10000 kr., nema þyngri refsing liggi við samkv. almennum lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð Akureyrar.

47. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið með sem almenn lögreglumál.

48. gr.

Þegar reglugerð þessi öðlast gildi fellur úr gildi reglugerð nr. 48 frá 10. júní 1920, ásamt breytingum, sem gerðar hafa verið á henni.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 3. nóvember 1950.

Ólafur Thors.

Páll Pálmason.